

РЕШЕНИЕ

№ 6722

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Камелия Серафимова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8270** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „П. Г.“, чрез адвокат В. срещу решение /без номер / от 07.06.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 15164/2020 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО) 8 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23 - 002897 от 21.10.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. – [населено място], с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 61, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се съображения, че процесното дружество е било сключило граждански договорпоради което и не е налице трудово правоотношение. Счита, че така определената санкция е завишена и не е съобразена с чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не изпраща представител. От пълномощника му адвокат В. е постъпила молба, в която се излагат съображения по съществуващото на спора.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт И. оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 17.09.2020г. била извършена проверка от служители на ДИТСО, на място жилищна сграда с офиси при средноетажно свързано застрояване в, УПИ VIII – 189, кв.42, м. „О. купел“, [населено място]. В обекта е заварено лицето Д. В. С. да полага труд. Последният е попълнил декларация, в която посочило, че полага труд като работник от 08:00 ч. до 17:00 ч. с два почивни дни през седмицата и трудово възнаграждение в размер на 610 лв. На 25.09.2020 г. за констатираното нарушение е бил съставен АУАН за това, че търговецът в качеството си на работодател не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето, полагащо труд преди постъпването му на работа и дал правна квалификация на соченото нарушение – по чл.61 ал.1 КТ. Така съставения акт бил връчен на представител на сочения за нарушител, който го подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено от управителя Ч. на 22.06.2021 г. Жалбата е подадена и е заведена в деловодството на СРС на 06.07.2021 г., /вх. № 21038886/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. В решението са изложени ясни мотиви, относно това защо следва да се даде предимство на показанията му. Обсъдени са писмените доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не противоречат на събраните по делото гласни и писмени доказателства. Направените от СРС изводи се споделят

изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че СРС е оценил погрешно събрания доказателствен материал.

Настоящият състав на АССГ не може да се съгласи с инвокираните в жалбата доводи. По силата на чл. 61, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. В разглеждания случай не е спорно, че Д. С. е престираля труд в полза на касатора, без по между им да е сключен трудов договор. Същият е имал работно време и определено работно място, което се установява от попълнената от него саморъчно декларация, т.е. налице са елементите на валидно възникнало трудово правоотношение. Допускането на работник до изпълнение на трудовите му задължения без да е сключен трудов договор се квалифицира като нарушение, различно от това по чл. 62, ал. 1 от КТ. Без съмнение несклучване на трудов договор между работника и работодателя преди постъпването на работа е било неизпълнение на законово задължение и към момента на извършване на проверката, както и несклучване на трудов договор в писмена форма. Изцяло от компетентността на административно-наказващия орган е да прецени какво точно е нарушението и какво съответно да бъде наложено за извършването му.

Представеният от работодателя впоследствие граждански договор не променя характера на вече възникнало трудово правоотношение между страните.

Настоящият състав на АССГ споделя извода на СРС, че случая не попада в специалната хипотезата на чл. 415в, ал. 1 от КТ, в която изрично са изброени тъй като не е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс. В ал. 2 на същата разпоредба е въведена забрана за приложението на чл.415в КТ за нарушения на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ. Нарушаването на посоченото изискване е скрепено с налагане на административно наказание за работодателя на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, а именно – работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. В този смисъл не се споделя твърдението в касационната жалба, че санкцията в минимален размер е 500 лв.

Настоящата инстанция по отношение на размера на санкцията 2 500 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил малко над предвидения от закона минимален размер и приема същата за правилно определена.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер / от 07.06.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15164/2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 8 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда”, [населено място] на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство пред Софийски Районен Съд и пред Административен съд София - град.

Решението е окончателно.